

A Keresztény Élet Világközösségének XV. Küldöttgyűlése

Portugália, Fatima

2008. augusztus 12-21.

Apostoli közösségként^a haladni az úton: válaszunk Isten kegyelmére

„Az apostolok összegyűltek Jézus körül és elmondták neki mindazt, amit tettek és tanítottak.”

(Mk 6,30)

Bevezető

Mi, a Keresztény Élet Világközössége Általános Gyűlésének küldöttei, a portugáliai Fatimában összegyűlve áttekintettük, hogyan válaszolt a KÉK a Nairobi Világtalálkozó kegyelmére, amely „megerősített bennünket abban, hogy világi keresztények apostoli közösségévé váljunk, amely részt vállal az egyház küldetésében.” (Záró dokumentum, 2003)

Jézus körül összegyűlve, Mária jelenlétében – aki Krisztus küldetésében való részvételünk modellje (ÁA 9^b) – elmondtuk neki és egymásnak mindazt, amit tettünk, tanítottunk és tanultunk a Nairobi óta megtett utunkon. A tizenkettő összejövedele Jézus körül (Mk 6,30) a fatimai gyűlés modelljévé vált!

I.

Üdvtörténetünk, 2003-2008

1.1 Történetünk a szomorúság és öröm, az elhagyatottság és remény, a stagnálás és növekedés, a kudarc és siker története. Bár nem mindig könnyű felismerni Isten munkálkodását a mi megtört világunkban, a szimbólumainkban, a szavainkban, mégis azt mondhatjuk, hogy a mi történetünk része Krisztus nagy megváltó szeretettörténetének. Semmi sem bizonyítja ékebben reményünket, hogy a KÉK élete napjainkban is

^a Az angol eredetiben az „apostoli test” kifejezés szerepel.

^b Általános Alapelvek

folytatódik, mint Kuba, Magyarország és Ruanda nemzeti közösségeinek befogadása a Világközösségbe itt, Fatimában.

1.2 A történetünk kihívást jelent, inspirál, vigasztal és tanít minket. De mindenekelőtt megerősít minket abban, hogy mindannyian tanítványok, apostolok és zarándokok vagyunk – számos nemzetből meghívott olyan nép, amely a szeretet nyelvét beszéli, közös életmódot folytat, közös küldetést kapott, és Isten bőséges ajándékait termi. Máriával együtt imádkozzuk: „Lelkem magasztalja az Urat, és szívem ujjong megváltó Istenemben,... mivel nagy dolgokat tett velünk a Mindenható....(Lk 1,46-49).

II.

Egyre elmélyültebben élő és hatékonyabban tevékenykedő apostoli közösség:

Fatima 2008 kegyelmei

2.1 A Fatimában kapott kegyelmek közül a remény és kihívás következő öt jelét emelhetjük ki:

- hűség Nairobi irányelveihez
- egység a sokféleségben
- meghívás arra, hogy világi keresztények prófétai közösségeként éljünk
- mélyebb azonosulás Krisztus küldetésével, hogy elvigyük az örömhírt a szegényeknek, és
- együttműködési hálózatok kibővítése és elmélyítése.

2.2 *Hűség a Nairobi-ban meghatározott irányelvekhez* – Üdvtörténetünk kifejezi a Világközösség hűségét a Nairobi irányelvekhez. Erőfeszítéseinknek minden szinten világos célja van: elmélyültebben élni és hatékonyabban tevékenykedni, mint apostoli közösség, mert „életünk lényegében apostoli” (ÁA 8). Ez egyértelműen megnyilvánul a Lelkigyakorlatokhoz való ragaszkodásunkban, amely „lelkiségünk sajátos forrása és jellegzetes eszköze” (ÁA 5); a formáció hatékonyságának növelésére tett erőfeszítéseinkben; a küldetéshez szükséges vezetés fontosságának felismerésében; és az együttműködés figyelemreméltó példáiban a KÉK közösségen belül és azon kívül. Világszinten, különösen az Egyházban és az ENSZ-ben, a KÉK következetesen és hitelesen jelenik meg. A KÉK és a Jézus Társasága közötti együttműködés is érezhetően fejlődik. Jelentős tapasztalataink vannak a „*megkülönböztetés* –

küldés – támogatás – kiértékelés” (MKTK) dinamikájának gyakorlásában, bár a Küldöttgyűlés elismeri, hogy van még mit fejlődni és következetessé kell válnunk ezen a területen, és ennek fontosságát a formációnak jobban figyelembe kell vennie.

2.3 *Egység a sokféleségben* – A Küldöttgyűlés kézzelfogható példája volt a Világközösség egységének és sokféleségének. Egyre tudatosabbá válik, hogy ez karizmánk jellegzetessége, kreativitásunk forrása és távlatilag küldetésünk hatékony eszközévé válhat. A sokféleségben való egységünknek köszönhető, hogy „a KÉK küldetésének területe nem ismer határokat” (ÁA 8).

2.4 A Küldöttgyűlés felismerte, hogy nem mindig könnyű kibékíteni az egységet és sokféleséget. Ezért, miközben növekszik a közös küldetésünk tudata, és valóságunk egyre összetettebbé válik, csupán karizmánk egyre világosabb megértése tehet képessé bennünket arra, hogy felülemelkedjünk a közöttünk lévő különbözőségeken. Így karizmánk mélyebb megélése által egyre hatékonyabban tudunk tevékenykedni, mint apostoli közösség. A Világközösség jelenlegi fejlődési szakaszában különösen fontosnak tűnt számunkra az elköteleződés (ÁA 7), mint a KÉK-hez való tartozásunk világos kifejeződése.

2.5 A Küldöttgyűlés felismerte, hogy az individualizmus kultúrája és néhány nemzeti közösség sajátos társadalmi és történelmi helyzete ellenállást jelenthetnek a KÉK elköteleződéssel szemben. Mégis az a gondolat, hogy a közösség apostoli ereje attól függ, hogy mennyire vagyunk elköteleződve ebben az életmódban, ahogyan azt az ÁA 12 pontja is megfogalmazza, arra hívja a Küldöttgyűlést, *hogy mind az ideiglenes, mind a végleges elköteleződés értelmét és fontosságát újragondolja*. Ezért „ahogyan a bölcs házigazda éléskamrájából újat és régít hoz elő” (Mt 13,52), *a Küldöttgyűlés sürgeti a Világközösséget, hogy fedezze fel újra az elköteleződést, mint egy személyes lelki útra és megkülönböztetett hivatásra szóló meghívást, amelyet az apostoli közösségben és azon keresztül élünk meg*.

2.6 A Küldöttgyűlés felismerte azokat a nehézségeket is, amelyek abból erednek, hogy különböző nyelveket és különböző kultúrákat magában foglaló apostoli közösségben fejezzük ki reményünket és elköteleződési tapasztalatunkat: *ezért az elköteleződés kifejezésére használt nyelvezetről és formákról szóló folyamatos dialógusra és reflexióra hívjuk a Világközösséget*.

2.7 Meghívás arra, hogy világi keresztények prófétai közösségeként éljünk – „Küldetésünk – az igazi bibliai és egyházi hagyományokba ágyazva prófétai küldetés kell legyen, amelyet Isten nevében és az Ő vezetésével folytatunk. Itt feltehetjük a mélyreható kérdést magunknak: *Valóban* prófétai közösség lehetünk? – Isten szemével nézni, Isten fülével meghallgatni, Isten szívével érezni és Isten szavát mondani, „az együttérzés szavát szólva azokhoz, akik szenvednek... a megtérés és szolidaritás szavát mondva azoknak, akik tenni tudnak a szenvedés megszüntetéséért.” (Adolfo Nicolás atya üzenete a Küldöttgyűléshez). Úgy fogadtuk ezt a kihívást, mint Fatima 2008 meghatározó kegyelmét, miközben inspirációt és vigaszt merítettünk szavaiból: „eljött az ideje a prófétai közösségeknek... és úgy érzem, ti határozottan ebbe az irányba haladtok.”

2.8 A Küldöttgyűlés egy másik kérdéssel válaszol erre: milyen területeken hívja Isten Lelke a Világközösséget arra, hogy prófétai legyen?

2.9 A Küldöttgyűlés három fontos vágyat nevezett meg újra, amelyeket először Itaiçi-ben határoztunk meg: „támogatni a családi életet, mint Isten országa építésének alapegységét; kísérni a fiatalokat a tartalmas élethez vezető úton...; és integrálni a szakmai munkát és más tevékenységeket... krisztusi hitünkbe” (Itaiçi záródokumentum). A Küldöttgyűlés felismerte a családi KÉK növekvő jelentőségét – vagyis, hogy a KÉK életmódot a család együtt élje meg – mint kifejezését annak a „sürgető igénynek, hogy emberi életünk minden dimenzióját egységbe hozzuk keresztény hitünk teljességével karizmánknak megfelelően” (ÁA 4). A prófétai tanúságtételre hívás más hangjait is meghallgattuk olyan területeken, mint a teremtés és a környezet tisztelete; a nők szerepe a társadalomban és az egyházban, ahol modellnek Máriát, Isten anyját választottuk; vagy az ökumenizmus és vallások közötti párbeszéd terén.

2.10 Mélyebb azonosulás Krisztus azon küldetésével, hogy elvigyük az Örömhírt azoknak, akik „kirekesztettek” vagy „idegenek”. – Amikor Jézus meggyógyította a kánaáni asszony leányát (Mt 15, 21-28), egy új keresztény korszakot hirdetett meg, „amelyben mindenki testvérként néz és bánik embertársával” (Adolfo Nicolás atya prédikációja). A Küldöttgyűlés folyamán mind világosabban szólt a hívás arra, hogy Krisztus küldetésével minél mélyebben azonosuljunk és vigyük el az Örömhírt azoknak, akik „kirekesztettek” vagy „idegenek”. Felismertük annak a sürgető szükségét, hogy a Lelkigyakorlatokat elvigyük a társadalmunk perifériájára szorultakhoz és gyengékhez, és meghívjuk őket arra, hogy csatlakozzanak

közösségeinkhez, ahol ha szükséges, kreatívan alakítsuk ki formációs programjainkat és életmódunkat, az ő valóságukhoz alkalmazkodva.

2.11 *Együtműködési hálózatok kibővítése és elmélyítése* – A Küldöttgyűlés a Világközösségnek a más egyházi közösségekkel, az ENSZ-el és másokkal, különösen a Jézus Társaságával való együttműködésének tapasztalatait tekintette át, és felismerte *a sürgető igényt arra, hogy kibővítsük és elmélyítsük a közös megkülönböztetés és tevékenység hálózatát világ-, regionális, országos és helyi szinten.*

2.12 A Nairobi Küldöttgyűlés a Jézus Társaságával való szorosabb együttműködésre és a szerepek tisztázására szólított fel minket. A fatimai Küldöttgyűlés hálával veszi tudomásul ezt az együttműködést és azt a vágyunkat, hogy ez tovább növekedjen nemcsak az egyes jezsuiták és KÉK tagok, de a KÉK mint apostoli közösség és a Jézus Társasága mint apostoli közösség között. Három fontos dokumentum van, amely körvonalazza kapcsolatunkat és a továbbfejlődés irányát mutatja: *„KÉK – Jézus Társasága együttműködése”* (a Nairobi záródokumentum melléklete); *„A KÉK és Jézus Társasága kapcsolata az Egyházban”*; és *„Az egyházi asszisztens szerepe”*. Sürgetjük közösségeinket, hogy ismerkedjenek meg ezekkel a dokumentumokkal. Bátorítjuk jezsuita testvéreinket, akár az egyházi asszisztenseinken keresztül is, hogy ismerkedjenek meg ezekkel a dokumentumokkal annak érdekében, hogy együttműködésünk gyümölcsözőbb legyen.

III.

Elméleti alapozás és tevékenységünk céltudatossága: a Küldöttgyűlés ajánlásai

3.1 A fentiekben felvázolt kegyelmekre válaszolva, a Küldöttgyűlés kilenc témát azonosított, amelyben felismertette az idők jeleit, és eköré csoportosította az apostoli tevékenység irányát, nevezetesen:

- a) az „apostoli közösség” természete és a folyamatok, amelyeken keresztül működik
- b) a számban és sokféleségben növekvő tagság
- c) az elköteleződés a KÉK életmódra
- d) a formáció, amely szorosan összekapcsolódik a Lelkigyakorlatok végzésével
- e) a vezetés

f) az apostoli kezdeményezések hálózata, amelyben szorosan összekapcsolódik a Jézus Társasága, a KÉK és az Egyház

g) a közös anyagi felelősségvállalás.

3.2 Az „apostoli közösségünk” természete és azok a folyamatok, amelyeken keresztül működik – Miközben számos jele van annak, hogy a KÉK apostoli közösséggé válik, sokféleségünkben adódóan számos kérdés is felmerült a Küldöttgyűlés folyamán. Ezért (még) nem lehet világosan leírni vagy meghatározni, mit jelent a „világi keresztények apostoli közössége”, mert a mi megközelítésünk egy új valóság az Egyházban. Kérdéseket vetett fel a közös küldetés és az egyes tagok megkülönböztetésből származó küldetésének kapcsolata is. Türelemre van szükségünk ebben a folyamatban, és ezekkel a kérdésekkel együtt kell élnünk, mint kihívásokkal. A Küldöttgyűlés helyi, országos és regionális szinten úgy tekint a „megkülönböztetés – küldés – támogatás – kiértékelés” (MKTK) dinamikájára, mint az apostoli közösség építésének *elsődleges* eszközére.

3.3 Jelen valóságunk fényében a Küldöttgyűlés azt ajánlja, hogy

a) a nemzeti és helyi közösségek építsék be a „megkülönböztetés – küldés – támogatás – kiértékelés” dinamikáját saját formációs programjukba;

b) az információk, a formációs anyagok és a személyes tapasztalatok kicserélését minden szinten tevőlegesen támogatni kell annak érdekében, hogy minden tag minél inkább tudjon azonosulni a kialakulóban lévő apostoli közösségünkkel.

3.4 Tagság – Nyilvánvaló, hogy a tagság nemcsak azon vágyunk miatt fontos, hogy hatékony apostoli közösség legyünk, hanem a KÉK fennmaradása és terjedése szempontjából is. Bár a belépés mindig egy személyes hivatás megkülönböztetésén alapul (ÁA 10), arra érzünk hívást, hogy a KÉK életmódot ajánljuk minden társadalmi rétegben, anyagi körülmény között és életállapotban élő embernek, felkeresve azokat, akiket a közösségi illetve egyházi életből gyakran kizárnak.

3.5 Ezért a Küldöttgyűlés **ajánlja, hogy**

a) a KÉK a közösség minden szinten váljon „láthatóvá” az igazságosság és a szegények melletti kiállás prófétai vállalásával;

- b) mutassuk be a KÉK-et úgy, mint világi keresztények közösségét, amely a világba ágyazódva vesz részt az Egyház küldetésében (apostolkodás);
- c) ösztönözzük a Lelkigyakorlatok megtapasztalását a világi keresztények körében, és hívjuk meg őket arra, hogy ezt a tapasztalatot a KÉK-ben folytassák;
- d) a hagyományos környezetünkől eltérő helyeken és kreatívan keressük az új tagokat, akiknek karizmánkat „érthető” nyelven magyarázzuk el és adjuk át;
- e) erősítsük és támogassuk a KÉK-et azon családok körében, akik a KÉK életmódot családi modellként kívánják megélni.

3.6. **Elköteleződés a KÉK életmódra** – Amint már kifejtettük, az a tény, hogy a közösség apostoli ereje a KÉK életmódban való elkötelezettség mélységétől függ, arra készítette a Küldöttgyűlést, hogy ráirányítsa a figyelmet az ideiglenes és végleges KÉK elköteleződés tartalmának és fontosságának újbóli átgondolására.

3.7 A Küldöttgyűlés tehát azt **ajánlja**, hogy

- a) a nemzeti közösségek értékeljék ki a KÉK elköteleződéssel kapcsolatos jelenlegi gyakorlatukat; és
- b) a Világközösség elnöksége tegye hozzáférhetővé azokat a dokumentumokat, amelyek értékelik az országok jelenlegi gyakorlatát, és a már létező anyagok alapján tegye világossá a hivatás, az apostoli közösség és az elköteleződés fogalmát.

3.8 **Formáció (képzés)** – nagyobb figyelmet kell szentelni a képzés átalakításának, hogy az alkalmazkodhasson a különböző életszakaszokhoz, különböző társadalmi és kulturális környezetekhez, családi életmódhoz és fiatalabb tagokhoz. A formációt a KÉK-en belüli és a rajta kívül lévő változásban lévő valóságokhoz kell igazítani. A Küldöttgyűlés azt **ajánlja**, hogy

- a) az „Írányelvek a képzéshez: a növekedés folyamata a KÉK-ben” c. dokumentum legújabb változatát minél előbb tegyék közzé;
- b) kapjon hangsúlyt a küldetésre és a közös pénzügyi felelősségvállalásra épülő képzés, elsősorban a „megkülönböztetés – küldés – támogatás – kiértékelés” módszerének mind elmélyültebb alkalmazásával;

c) a képzési erőforrásokat, anyagokat és szaktudást széles körben és minden nemzeti KÉK közösség számára elérhetővé kell tenni, például azáltal, hogy felállítunk egy központi terjesztő központot.

3.9 *A Lelkigyakorlatok tapasztalata* – Az Általános Alapelvek mellett a Lelkigyakorlatok képezik a KÉK karizma egyik pillérét a három közül (*lelkiség – közösség – küldetés, magyarázat a fordítótól*). Tudatában vagyunk annak, hogy társadalmi és kulturális valóságunk sokfélesége kreativitásra és rugalmasságra hív minket, amikor ezt a tapasztalatot többeknek ajánljuk. Ezért a Küldöttgyűlés azt **ajánlja**, hogy

a) ezt a kreativitást támogassuk;

b) tudatosítsuk azokban, akik megtapasztalták a Lelkigyakorlatokat, hogy ez lelkiségünk sajátos forrása és jellegzetes eszköze, és egyben életmódunk meghatározó eleme;

c) a Jézus Társaságával együttműködve mozdítsuk elő a lelkigyakorlat kísérők (különösen a világi keresztények köréből származók) képzését és azok támogatását.

3.10. *Vezetés* – Jézus Krisztus példáját követve a KÉK arra vágyik, hogy vezetői szolgálják közösségeiket és segítsék elő a MKTK folyamatát. A Küldöttgyűlés örömmel tekint a vezetés sajátos KÉK modelljére, a sokféle és színvonalas képzési erőforrásokra, valamint azokra az adottságokra, amelyeket sok KÉK-tag hoz be a vezetésbe. De felismeri azt a kihívást is, hogy szükséges a vezetés fejlesztésének erősítése, a vezetésre alkalmas emberek bátorítása, hogy vállalják a vezető szerepet, és nekik támogatást adni ebben a szerepben.

3.11. Ezért a Küldöttgyűlés azt **ajánlja**, hogy

a) a Világközösség tegye világosabbá a KÉK vezetés természetét és a különféle KÉK vezetői szerepek jellemzőit;

b) a Világközösség elnöksége tegye „láthatóbbá” és hozzáférhetővé a nemzeti közösségek számára a Római Nemzetközi Formációs Találkozó vezetői kurzusának anyagait; és

c) a Világközösség keresse meg azokat a vezetői adottságokkal rendelkező személyeket, akik a vezetőképzést elősegíthetik ott, ahol erre szükség van.

3.12. *Az apostoli tevékenységek hálózata és a szolidaritás erősítése* – A Küldöttgyűlés figyelmesen fogadta a nemzeti közösségek közötti nagyobb szolidaritásra való felhívást és az

idők jeleire való hatékonyabb válaszadás szükségességét. Az ENSZ munkacsoport tapasztalata és más olyan tapasztalatok, amelyek az apostoli tevékenységek hálózatát és a köztük lévő szolidaritás erősítését célozták meg, jól jelzik a közös tevékenység nagyobb hatékonyságát az igazságosság és az emberi méltóság előmozdításában; ez a tapasztalat fontos tanulságként szolgál a világszintű, a regionális és a helyi kezdeményezések (projektek) számára. Ezért a Küldöttgyűlés azt **ajánlja**, hogy

* nevezzenek ki valakit az „apostoli kezdeményezések és indítványok világszintű koordinátorává”, aki elősegítheti a közös tevékenységet és hálózatépítést; ezt a feladatot a Világközösség elnökségének egyik tagja vállalhatja;

- a) minden egyes nemzeti közösség jelöljön ki egy „kapcsolattartó személyt”, aki elősegíti az információáramlást és a nemzetközi apostoli kihívásokra történő helyi válaszadást;
- b) minden nemzeti közösség lehetőségéhez mérten vegye ki a részét a KÉK ENSZ-munkacsoportja által képviselt nemzetközi szintű kérdések viteléből;
- c) a nemzeti közösségek vegyék fontolóra a testvérközösségi kapcsolatok létrehozását, mint olyan eszközt, amely a világ különböző részein lévő közösségek közötti szolidaritást erősíti.

3.13. Ennek a dokumentumnak a II. része kifejezett lépéseket javasol **a Jézus Társasága és a KÉK közötti együttműködés** elősegítésére, amelyeket nem szükséges itt megismételni.

3.14. **Közös pénzügyi felelősségvállalás** – A Küldöttgyűlés meghallgatta a Világközösség elnökségének világos beszámolóját az elnökség és néhány nemzeti közösség nehéz pénzügyi helyzetéről. Ebből kiindulva megállapítja, hogy a közös pénzügyi felelősségvállalás az egy Világközösséghez tartozásunk nélkülözhetetlen kifejezése, és szükséges eszköze annak, hogy apostoli közösséggé váljunk. A közösségi élet lényeges eleme az, hogy felelősséget vállalunk egymásért. Felismertük annak szükségességét, hogy fejlesszük a meglévő forrás lehetőségeket és keressünk újakat a működési költségek fedezésére és az apostoli kezdeményezések finanszírozására. A Küldöttgyűlés **javasolja**, hogy a Világközösség elnöksége erősítse a közös pénzügyi felelősségvállalás felismerését a KÉK tagokban azáltal, hogy

- a) minden nemzeti közösséget nagyobb felelősségvállalásra hív a pénzügyi információk összegyűjtésében és megosztásában;
- b) kidolgoz egy ötéves pénzügyi tervet,

- c) létrehoz egy „apostoli alapot a nemzeti szintű közösségi kezdeményezések (projektek) támogatására”;
- d) szakértőket von be ott, ahol szükséges;
- e) kidolgoz egy stratégiát, mint a Világközösség sajátos projektjét, amely a Világközösség elnöksége által felhalmozott hiányt hivatott csökkenteni;
- f) országos szinten fontolóra veszi az egyes tagok pénzügyi hozzájárulását szabályzó irányelvek kidolgozását.

IV. Zárszó

4.1. A fatimai Küldöttgyűlés ezen záró dokumentumának irányelveit és ajánlásait ki fogja egészíteni a Küldöttgyűlés jegyzőkönyve, amely teljességében tartalmazza a Küldöttgyűlés elé terjesztett meglátásokat, javaslatokat és indítványokat.

4.2. Bárcsak a Világközösség minden tagja „megőrizné szívében ezeket a dolgokat” (Lk 2, 51), hogy minél mélyebben megélhessük, és minél hatékonyabban tevékenykedhessünk mint apostoli közösség, amely a szegény és az alázatos Krisztussal járva az emberi történelem útját egyre jobban azonosul kapott küldetésével (ÁA 8).

(Fordította: Ercsey Zsófia, lektorálta: Pakot Géza SJ, 2008. szeptember 30.)